

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet ŁÓDZKI

MONITOR KOREAŃSKI

STYCZEŃ 2023

POPARCIE PUBLICZNE DLA PREZYDENTA SPADŁO PONIŻEJ 40%

Prezydent Yoon Suk-yeol boryka się z kolejnym spadkiem poparcia publicznego. Wpłynęły na to zarówno czynniki związane z polityką wewnętrzną, jak i dyplomatyczne gafy. Konflikt między Prezydentem a kandydatką na szefową Partii Siła Narodu Na Kyung-won odbił się na poparciu konserwatywnego elektoratu. Wśród wpadek dyplomatycznych należy wymienić nazwanie Iranu wrogiem Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Brak rezultatów w kwestii KRLD – kolejne prowokacje mimo „jastrzębiego” stanowiska Prezydenta – również odbiły się na spadku poparcia.

I. WYDARZENIA SZCZEBLA CENTRALNEGO

5 stycznia: eksport związany z kulturą osiągnął rekordowy poziom w 2021 roku. Ministerstwo Kultury, Sportu i Turystyki opublikowało wyniki badania branży związanej z kulturą za rok 2021. Według wyników przemysł kulturowy stał się głównym sektorem eksportowym kraju, osiągając lepsze wyniki niż eksport elektroniki, baterii czy samochodów elektrycznych. Branża treści kulturowych obejmuje książki, muzykę, gry komputerowe, filmy czy seriale. Wzrósł także eksport towarów konsumpcyjnych takich jak kosmetyki, które również stanowią część tzw. Koreańskiej fali (*hallyu*).

12 stycznia południowokoreańskie MSZ skomentowało ograniczenia wjazdu do Chin. MSZ oświadczyło, że przekazało kanałami dyplomatycznymi stanowisko Seulu w sprawie zawieszenia przez Chiny wydawania krótkoterminowych wiz dla koreańskich obywateli. Seul oświadczył, że ograniczenia wjazdu powinny być związane wyłącznie z takimi czynnikami jak pandemia. Decyzja o wprowadzeniu obostrzeń i nakazu kwarantanny wobec obywateli chińskich miała mieć więc podstawy – zaś zastosowanie podobnych środków przez Chiny postrzegane jest jako odwet, gdyż liczba zakażeń COVID-19 w Korei Południowej ciągle maleje.

12-21 stycznia: przewodniczący Zgromadzenia Narodowego z wizytą państwową w Wietnamie i Indonezji. Przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Kim Jin-pyo odbył szereg spotkań w Wietnamie i Indonezji, gdzie

omawiał wszechstronne partnerstwo z państwami ASEAN. Wśród omówionych sektorów współpracy znalazł się przemysł obronny, gospodarka i łańcuchy dostaw.

15 stycznia: szczyt w Zjednoczonych Emiratach Arabskich podniósł rangę dwustronnych relacji. Prezydenci Yoon Suk-yeol oraz Muhammad ibn Zajid Al Nahajjan spotkali się, aby omówić rozszerzenie dwustronnej współpracy. Wyrazem podniesienia rangi dwustronnych relacji ma być obietnica zainwestowania 30 mld USD przez Zjednoczone Emiraty Arabskie w Korei Południowej. Inwestycje mają dotyczyć współpracy z południowokoreańskimi firmami zajmującymi się m.in.: energią jądrową, wodorem oraz obronnością. Oprócz tego podpisano szereg memorandumów o współpracy – w tym strategicznego partnerstwa energetycznego, zabezpieczenia rezerw ropy w Korei Południowej czy redukcji emisji dwutlenku węgla. W szczycie uczestniczył także Chey Tae-won, prezes SK Group, który reprezentował południowokoreański sektor biznesowy. Sk Group podpisała umowę partnerską z Mubadala Investment Company w celu ustanowienia rynku „kredytów węglowych” dla Azji w ramach przeciwdziałania zmianom klimatycznym na poziomie sektora prywatnego. Wizyta nie obyła się bez dyplomatycznych wpadek – podczas inspekcji jednostki wojskowej prezydent Yoon Suk-yeol nazwał Iran „największym wrogiem i zagrożeniem” dla Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Słowa te spotkały się z żądaniem wyjaśnień ze strony Iranu.

16 stycznia: Korea Południowa i Japonia omówiła kwestię odszkodowań dla ofiar przymusowej pracy w czasie japońskiej okupacji. W Tokio odbyły się konsultacje dyplomatyczne między wiceministrami spraw zagranicznych Seo Min-jung i Takehiro Funakoshim. Seul przedstawił pomysł wypłacenia odszkodowań osobom, które wygrały procesy sądowe przeciwko japońskim firmom Mitsubishi Heavy Industries oraz Nippon Steel Corporation poprzez południowokoreańską fundację. Japońskie firmy mogłyby dobrowolnie przekazać darowizny na rzecz fundacji. Strona południowokoreańska zastrzegła, że taki plan wymaga wypracowania poparcia społecznego. Według doniesień prasowych Tokio mogłoby przystać na taką propozycję pod warunkiem wycofania zarzutów wobec japońskich firm. Japonia pozostaje przy stanowisku, że wszelkie rozszerzenia związane z odszkodowaniami rozwiązuje traktat o normalizacji relacji dwustronnych z 1965 roku.

19 stycznia: prezydent Yoon Suk-yeol wezwał do wzmocnienia globalnych łańcuchów dostaw na Światowym Forum Ekonomicznym w Davos. Prezydent Yoon Suk-yeol podczas przemówienia na Światowym Forum Ekonomicznym położył szczególny nacisk na osłabienie globalnych łańcuchów

dostaw przez pandemię COVID-19 oraz wojnę w Ukrainie. Prezydent wezwał także to powstrzymywania się od działań opartych o protekcyjizm i kierowanie się wartościami związanymi z wolnym handlem. W kwestii zmian klimatycznych Seul wykazał zainteresowanie współpracą z innymi państwami w zakresie rozwoju technologii związanych z energią jądrową. Prezydent spotkał się także z przedstawicielami międzynarodowych koncernów takich jak Intel, IBM, Qualcomm czy Mubadala Investment, podczas którego nazwał siebie „koreańskim sprzedawcą numer jeden” – zachęcając zagraniczne firmy do inwestycji i informowania o instytucjonalnych przeszkodach, które mogą zniechęcać do inwestowania w Korei Południowej.

27 stycznia: Ministerstwo Edukacji opublikowało nowe wytyczne dla szkolnych podręczników. Wytyczne dotyczą podręczników do historii na wszystkich etapach edukacji. Położono w nich nacisk na takie wydarzenia jak działalność ruchów prodemokratycznych, szczególnie powstanie w Gwangju w 1980 roku, powstanie na wyspie Jeju (Czedżu) w latach 1948-1954 oraz kwestie związane z „kobietami pocieszycielkami”. Te trzy kwestie nie znalazły się w wytycznych z 2022 roku, co spotkało się z protestami organizacji społecznych zajmujących się ofiarami tych wydarzeń.

28 stycznia: lider największej partii opozycyjnej wydał oświadczenie w sprawie oskarżeń o korupcję. Lider opozycji Lee Jae-myung w styczniu dwukrotnie był przesłuchiwany przez Centralną Prokuraturę Okręgową w Seulu w związku z zarzutami o korupcję, gdy obejmował urząd burmistrza Seongnam. Lee Jae-myung zaprzeczył stawianym mu zarzutom. Prokuraturze zarzucił działanie „pod dyktando” prezydenta Yoon Suk-yeola, a śledztwo nazwał politycznym odwetem.

30 stycznia: Zgromadzenie Narodowe przyjęło raport z dochodzenia parlamentarnego w sprawie tragedii w Itaewon. Raport został przyjęty przez partie opozycyjne – Partię Demokratyczną, Partię Sprawiedliwości i Partię Dochodu Podstawowego (Basic Income Party) - pomimo bojkotu rządzącej Partii Siła Narodu. W raporcie wskazano, że minister spraw wewnętrznych Lee Sang-min nie podjął odpowiednich działań w następstwie tragicznych wydarzeń z października zeszłego roku, kiedy 159 osób straciło życie w Itaewon. W raporcie wskazano także, że przeniesienie biura prezydenta do dzielnicy Yongsan, gdzie znajduje się obszar Itaewon mogło być jedną z przyczyn niewystarczającej liczby policjantów w miejscu zdarzenia. Raport wzywa prezydenta Yoon Suk-yeola do natychmiastowego odwołania ministra spraw wewnętrznych Lee Sang-mina oraz pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

KOMENTARZ

Możliwy kompromis z Japonią w kwestii wojennych odszkodowań?

Administracja Yoon Suk-yeola konsekwentnie dąży do naprawy relacji dwustronnych z Japonią, co nie przysparza prezydentowi popularności. Od 2018 relacje z Japonią stały się napięte, a wszystko zapoczątkowała decyzja koreańskiego Sądu Najwyższego o przyznaniu odszkodowań 15 osobom, które w czasie japońskiej okupacji były zmuszane do pracy na rzecz firm Mitsubishi Heavy Industries i Nippon Steel Corporation. Kwestie sporów historycznych regularnie powracają ze względu na traktat normalizujący relacje dwustronne z 1965 roku. Na jego mocy Japonia przekazała Korei Południowej odszkodowanie, co miało rozwiązać tą kwestię. Koreańczycy postulują jednak, że traktat nie rozwiązywał problemu indywidualnych odszkodowań.

Administracja Yoon Suk-yeola w styczniu prowadziła szereg konsultacji mających na celu wypracowanie sposobu rozwiązania tej kwestii. Według Ministerstwa Spraw Zagranicznych rozbieżności w opiniach obu stron sprawiają, że niezbędny jest „kreatywny kompromis”. Takim kompromisem ma być wypłacenie odszkodowań, ale nie przez stronę japońską, a południowokoreańskie firmy, które prześlą środki na rzecz specjalnej fundacji. To, czy japońskie firmy się dołożą ma być ich dobrowolną decyzją, a nie nakazem sądowym. Jeśli taki plan zyska akceptację powołana przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w 2014 roku Foundation for Victims of Forced Mobilization by Imperial Japan otrzyma zadanie pozyskania środków od koreańskich konglomeratów, które skorzystały na porozumieniu z 1965 roku (takich jak POSCO). Według szefa fundacji Shim Kyu-suna rozwiązanie zaproponowane przez rząd nie jest może najbardziej satysfakcjonujące, ale jest opcją bardziej możliwą do realizacji niż próby przekonania strony japońskiej do wykonania postanowień koreańskiego Sądu Najwyższego. Jednocześnie Shim zauważył, że w takim przypadku rząd będzie musiał przyjąć specjalną ustawę, na mocy której rekompensaty zostaną przyznane wszystkim poszkodowanym, a nie tylko 15 osobom, które wygrały procesy.

Najważniejszą kwestią jest jednak brak poparcia społecznego dla tego rozwiązania. Organizacje działające na rzecz ofiar od lat podkreślają, że chodzi nie tylko o odszkodowania, ale także formalne przeprosiny rządu japońskiego. Ponadto akceptacja rozwiązania, w którym Japonia nie ma żadnego wkładu jest trudna do zaakceptowania i może jedynie nasilić antyjapońskie resentymy. Już wcześniej krytykowano prezydenta Yoon Suk-yeola za „desperackie” próby

naprawy relacji z Japonią (jak poszukiwanie za wszelką cenę możliwości spotkań z japońskim premierem na marginesie międzynarodowych szczytów), uznając je za „poniżające” dla Korei Południowej.

Uzależnienie gospodarcze od Chin znów zostało wykorzystane jako środek odwetowy przeciwko Seulowi. Wstrzymanie wydawania przez Chiny krótkoterminowych wiz w pierwszej kolejności dla obywateli Korei Południowej, a następnie Japonii zostało odebrane jako jednostronny odwet. Korea Południowa znów stała się celem ze względu na uzależnienie gospodarcze od Chin – wywieranie presji za pomocą takich środków jak wstrzymanie wydawania wiz może uderzyć w południowokoreański biznes. Jednak wbrew założeniom Seul prawdopodobnie nie ustąpi tym razem tak łatwo i utrzyma własne ograniczenia dopóki nie spadnie liczba zakażeń COVID-19 w Chinach. Po raz kolejny próba wywarcia presji przez Chiny poprzez wykorzystanie bycia najważniejszym koreańskim partnerem handlowym przyczynia się przede wszystkim do pogorszenia relacji dwustronnych i wzrostu antychińskich resentymentów.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

4 stycznia: południowokoreańskie firmy uczestniczyły w strategicznym zebraniu związanym z budową elektrowni jądrowych w Czechach i Polsce. W skład koncorcjum „Dream Korea”, które powstało aby brać udział w przetargach w Europie Środkowo-Wschodniej wchodziły takie firmy jak KEPCO, Doosan, KHNP oraz Daewoo E&C. Podczas posiedzenia omówiono strategiczne plany na ten rok, skupiające się na Polsce i Czechach.

13 stycznia: Korea Południowa i Litwa omówiły możliwości wzmocnienia współpracy. Ministrowie spraw zagranicznych Park Jin oraz Gabrielius Landsbergis spotkali się w Seulu, aby omówić dwustronne relacje. Oprócz współpracy gospodarczej omówiono kwestie związane globalnymi wyzwaniem, w tym potępienie rosyjskiej agresji na Ukrainę oraz udział w międzynarodowych sankcjach nałożonych na Moskwę.

17 stycznia: południowokoreańskie myśliwce KF-21 osiągnęły prędkość ponaddźwiękową. Koreańska Agencja Zamówień Zbrojeniowych ogłosiła, że prototyp myśliwca KF-21 osiągnął podczas lotu testowego prędkość 1 macha. Warto przypomnieć, że w grudniu Polska Grupa Zbrojeniowa wyraziła

zainteresowanie udziałem w koreańskim programie rozwoju myśliwców KF-21. Między obiema stronami nie ma jednak formalnego porozumienia, a Korea Aerospace Industries (KAI), odpowiedzialna za rozwój myśliwców nie skomentowała polskiej propozycji.

18 stycznia: współpraca gospodarcza między Koreą Południową a Polską i Czechami została omówiona w Davos. Na marginesie Światowego Forum Ekonomicznego doszło do spotkań ministra handlu, przemysłu i energii Lee Chang-yanga z polskim ministrem aktywów państwowych Jackiem Sasinem oraz czeskim ministrem przemysłu i handlu Jozefem Sikelą. Podczas obu spotkań strona południowokoreańska położyła nacisk na współpracę w zakresie elektrowni jądrowych. Omówiono także współpracę w innych sektorach związanych z nowymi technologiami, jak samochody elektryczne, półprzewodniki czy technologia wodorowa.

18 stycznia: współpraca gospodarcza z Serbią została omówiona w Davos. Prezes SK Group Chey Tae-won spotkał się z prezydentem Serbii Aleksandarem Vučićem na marginesie Światowego Forum Ekonomicznego. Podczas spotkania omówiono możliwości rozwoju współpracy gospodarczej i koreańskich inwestycji w Serbii.

31 stycznia: Korea Południowa złożyła ofertę budowy elektrowni jądrowych w Turcji. Korea Electric Power Corporation (KEPCO) złożyła Turcji wstępną propozycję udziału w projekcie budowy czterech elektrowni jądrowych. Szef KEPCO Cheong Seung-il spotkał się z tureckim ministrem energii Fatihem Donmezem, aby omówić szczegóły. Rząd Turcji w grudniu ubiegłego roku zwrócił się do KEPCO o przedstawienie propozycji.

1 lutego: w Seulu odbyły się serbsko-koreańskie konsultacje polityczne. Wiceminister ds. współpracy bilateralnej w serbskim MSZ Vladimir Marić spotkał się w Seulu z wiceministrem spraw zagranicznych Choi Young-samem. Konsultacje miały na celu omówienie kierunku współpracy w nadchodzących latach. Oprócz współpracy dwustronnej, poruszono także kwestie związane z sytuacją regionalną i międzynarodową. Odnotowano rozwój dwustronnych relacji, które zostały nawiązane w 1989 roku, czego wyrazem było zesłoroczne spotkanie premierów obu państw. Poruszono także kwestie związane z północnokoreańskimi prowokacjami – strona południowokoreańska poszukiwała międzynarodowego poparcia dla „stanowczych działań” wobec prowokacji. Seul poprosił także o poparcie kandydatury Busan jako gospodarza światowej wystawy World Expo 2030.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

4 stycznia: prezydent Yoon Suk-yeol zagroził wycofaniem się z militarnego paktu z 2018 roku. Prezydent Yoon Suk-yeol oświadczył, że jest gotowy zawiesić międzykoreańskie porozumienie wojskowe jeśli Korea Północna ponownie naruszy granicę. Była to odpowiedź na naruszenie południowkoreańskiej przestrzeni powietrznej przez północnokoreańskie drony 26 grudnia. Porozumienie wojskowe zostało podpisane w 2018 roku przez ówczesnych ministrów obrony obu Korei – Song Young-moo oraz No Kwang-chola. Obie strony zobowiązały się do unikania wrogich działań w regionach przygranicznych, takich jak przekraczanie granicy czy manewry wojskowe. Pjongjang złamał założenia paktu już w lutym 2019 roku po nieudanym szczycie z Waszyngtonem.

5 stycznia: Korea Południowa przeprowadziła ćwiczenia marynarki wojennej. Według Ministerstwa Obrony manewry wojskowe były związane z narastającym zagrożeniem ze strony KRLD. Podczas ćwiczeń skupiono się na działaniach przeciwko wrogim okrętom oraz stakom powietrznym.

25 stycznia: obie Koree naruszyły postanowienia zawieszenia broni według Dowództwa ONZ. Dowództwo ONZ (UN Command, UNC) opublikowało wyniki dochodzenia w sprawie naruszenia koreańskiej przestrzeni powietrznej przez drony w graniu 2022 roku. Według UNC nie tylko Korea Północna naruszyła postanowienia rozejmu zawieszającego wojnę koreańską poprzez wysłanie przez strefę zdemilitaryzowaną dronów w kierunku południowokoreańskiej stolicy, ale podobnego naruszenia dokonała Korea Południowa wysyłając „w odwecie” własne drony. Według UNC obie strony powinny przestrzegać warunków zawieszenia broni. Południowokoreańskie Ministerstwo Obrony broniło decyzji o wysłaniu dronów, uznając, że był to środek obrony przeciwko KRLD, która naruszyła rozejm. Ministerstwo Obrony oświadczyło także, że planuje rozszerzyć coroczne manewry sił powietrznych z dwóch do czterech sesji w związku z możliwością nasilenie przez KRLD prowokacji przy użyciu dronów.

28 stycznia: przekazanie kompetencji w kwestii prowadzenia dochodzeń antyspiegowskich związanych z KRLD pod znakiem zapytania. Partia Demokratyczna skrytykowała rządzącą Partię Siła Narodu i prezydenta Yoon Suk-yeola za próbę odejścia od nowelizacji ustawy dotyczącej Narodowej Służby Wywiadowczej (NIS) z 2020 roku. Ustawa przyjęta przez administrację Moon Jae-ina przekazywała policji od 2024 roku prawo do prowadzenia dochodzeń w sprawach szpiegowskich związanych z Koreą Północną. Partia Siła Narodu z kolei wezwała do zniesienia przyjętych poprawek, argumentując, że NIS ma lepsze kompetencje do prowadzenia tego typu śledztw, gdyż nie skupia się wyłącznie na

działalności szpiegów w kraju. W przeszłości NIS nadużywała władzy wykorzystując oskarżenia o współpracę z KRLD by wszczynać śledztwa przeciwko politycznej opozycji oraz demonstrantom. Na początku stycznia agencja wywiadowcza dokonała nalotu na siedzibę Koreańskiej Konfederacji Związków Zawodowych (KCTU) w związku z podejrzeniami o nielegalne spotkania z agentami Korei Północnej, co zostało skrytykowane przez opozycyjną Partię Demokratyczną. Kontrowersje związane z prowadzeniem antyszpiegowskich śledztw związane są z przyjętą w 1948 roku ustawą o bezpieczeństwie narodowym, która była skierowana przeciwko działalności komunistycznej, a w rzeczywistości wielokrotnie używana przeciwko działaniom opozycyjnym wobec rządu.

29 stycznia: południowokoreański żołnierz omyłkowo wystrzelił z karabinu maszynowego w strefie zdemilitaryzowanej. Południowokoreańskie wojsko natychmiast poinformowało stronę północnokoreańską o incydencie. Podczas sesji treningowej wzdłuż międzykoreańskiej granicy w prowincji Gangwon omyłkowo oddano cztery wystrzały z karabinu maszynowego. Choć KRLD nie odpowiedziała na komunikaty to według południowokoreańskiego wojska nie zaobserwowano żadnych działań odwetowych. Ostatnia wymiana ognia w strefie zdemilitaryzowanej (DMZ) miała miejsce w 2020 roku, kiedy północnokoreańskie pociski trafiły w południowokoreański posterunek, a Seul zdecydował się na symboliczne „oddanie ognia”. Skalę incydentów w strefie zdemilitaryzowanej zredukowało porozumienie wojskowe z 2018 roku, na mocy którego obie Koree zobowiązały się do zaprzestania wrogich działań w DMZ w celu zmniejszenia napięcia.

30 stycznia: coraz więcej Koreańczyków popiera rozwój broni nuklearnej przeciwko KRLD. Według sondażu przeprowadzonego przez think tank Chey Institute for Advanced Studies 76% respondentów popiera pomysł rozwoju broni nuklearnej przez Koreę Południową jako środka obrony przed zagrożeniem ze strony KRLD. Zwiększa się także sceptyczne nastawienie do możliwości denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego. Co ciekawe północnokoreańskie prowokacje wpłynęły na zwiększenie poparcia dla trójstronnej współpracy obronnej ze Stanami Zjednoczonymi i Japonią, pomimo negatywnego postrzegania samej Japonii w związku ze sporami historycznymi. Wzrasta także negatywne postrzeganie Chin w odniesieniu do kwestii denuklearyzacji KRLD – według 64% respondentów Pekin nie podejmie działań mających skłonić Pjongjang do denuklearyzacji.

30 stycznia: sekretarz obrony USA Lloyd Austin z wizytą w Seulu. Sekretarz obrony USA Lloyd Austin spotkał się z prezydentem Yoon Suk-yeolem oraz ministrem obrony Lee Jong-supem, aby omówić kwestie związane z bezpieczeństwem w obliczu północnokoreańskich prowokacji. Obie strony

omówiły możliwości wzmocnienia strategii rozszerzonego odstraszenia oraz zwiększenia efektywności wspólnych manewrów wojskowych. Sekretarz Obrony potwierdził „żelazne” zaangażowanie USA w zapewnienie bezpieczeństwa sojusznikowi – wyzwanie rzucone Korei Południowej będzie potraktowane jako wyzwanie rzucone USA.

KOMENTARZ

Północnokoreańskie prowokacje wyzwaniem dla sojuszu Seul-Waszyngton? W tym roku Korea Północna prawdopodobnie nie zrezygnuje z prowokacji, a szczyt na linii Pjonjang-Waszyngton lub Pjongjang-Seul, czyli powrót do rozmów najwyższego szczebla w obecnej sytuacji wydaje się niemożliwy. Sytuacja stanowi zatem wyzwanie dla sojuszu amerykańsko-koreańskiego a to z uwagi na fakt, że Waszyngton i Seul mają inne oczekiwania. Dla Korei Południowej obecnie najistotniejszą kwestią jest wzmocnienie obrony. Widoczne jest to we wzrastającym poparciu dla rozwoju własnej broni jądrowej jako metody odstraszenia KRLD. Administracja Yoon Suk-yeola oczekuje także gwarancji w sprawie amerykańskiego rozszerzonego odstraszenia – najlepiej nie w formie dotychczasowych deklaracji, ale formalizacji w postaci militarnego porozumienia. Z kolei Waszyngton nie popiera obecności broni nuklearnej w Korei Południowej, bo zachwiałoby to w znacznym stopniu regionalnym status quo – szczególnie w obliczu rosnącej asertywności chińskiej. Prezydent Joe Biden zdementował nawet słowa prezydenta Yoon Suk-yeola o możliwości wspólnych manewrów nuklearnych. Waszyngton preferuje utrzymanie obecnej obecności w regionie, dopóki nie pojawi się nagła potrzeba jej zwiększenia. W innym przypadku zwiększenie amerykańskiej obecności w pobliżu Półwyspu Koreańskiego, intensyfikacja wspólnych ćwiczeń wojskowych może Seul więcej kosztować – jest to kwestia poruszana przez administrację Donalda Trumpa i na razie zawieszona. Obecne porozumienie dotyczące podziału kosztów stacjonowania amerykańskich wojsk w Korei Południowej jest ważne do 2025 roku, więc niedługo powinny zacząć się nowe negocjacje w tej sprawie. Korea Południowa obawia się także reelekcji Donalda Trumpa w 2024 roku – polityka, który znacznie osłabił wzajemne zaufanie między sojusznikami. To także wpływa na południowokoreańskie stanowisko w kwestii formalizacji kwestii związanych z obroną przeciwko KRLD w oparciu o sojusz z Waszyngtonem.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

